

Arrest

nr. 131 188 van 10 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 25 juli 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u afkomstig zijn uit Arakan te Myanmar. U vroeg in België een eerste keer asiel aan op 15 maart 2003. U verklaarde een Rohingya te zijn. U zou betrokken zijn bij de 'Rohingya Muslim Youth Association' ("RYMA"). Op 7 januari 2004 nam het CGVS een beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is. Op 30 augustus 2006 nam het CGVS een beslissing ten gronde en het CGVS besloot over te gaan tot een technische weigering.

Op 31 augustus 2011 diende u een tweede asielaanvraag in op basis van dezelfde motieven als uw eerste aanvraag. Immers stelde u dat u een Rohingya bent en dat u en uw ouders afkomstig zijn uit Myanmar. U zou geen rechten of documenten hebben in Bangladesh. U zou niet teruggekeerd zijn

naar Myanmar of Bangladesh vanuit België. Uw echtgenote K. N. (...) (O.V. nummer (...)) zou in België aangekomen zijn op 3 september 2013. Gezien u al lange tijd weg was uit Bangladesh, zou uw echtgenote als alleenstaande vrouw, problemen hebben gekend met lokale gangsters van de 'Awami-League'. Ze zouden uw echtgenote lastig gevallen hebben omdat u betrokken was bij de 'Jamaat-E-Islami'. U en uw echtgenote gingen niet in beroep tegen de beslissing van het CGVS.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u tijdens het tweede gehoor op 6 mei 2014 volgende documenten voor: uw originele Bengaalse identiteitskaart met vertaling, een originele geboorteakte met vertaling, een originele verklaring aangaande uw geboorte, een origineel attest van de Bengaalse ambassade, een origineel attest van de "RMYA", algemene informatie over Bangladesh, originele Belgische medische attesten en een certificaat dat u een "EHBO" opleiding volgde.

Uw echtgenote K. N. (...) (O.V. nummer (...)) legde volgende documenten neer tijdens haar eerste asielaanvraag: haar originele identiteitskaart, een originele huwelijksakte en drie fotokopies van haar paspoort (verlopen in 2003).

Op 23 juni 2014 diende u een derde asielaanvraag in. U baseerde zich voor uw derde aanvraag op de motieven uiteengezet tijdens uw tweede asielaanvraag. Heden stelt u dat uw moeder onder druk wordt gezet door de 'Awami-League'. Uw kinderen zouden momenteel ondergedoken leven. Heden stelt u dat u politiek actief zou zijn voor de 'Jamaat-E-Islami' sinds 1981. U zou in mei 2014 deelgenomen hebben aan een manifestatie van de "BNP" voor het Europees Parlement in België. U zou in Antwerpen activiteiten uitoefenen met betrekking tot het 'Islamic Forum of Europe', deze organisatie zou ook de 'Jamaat-E-Islami' steunen. Ook uw echtgenote diende een tweede asielaanvraag in op 23 juni 2014. Zij baseerde zich op dezelfde verklaringen die u aflegde tijdens uw derde asielaanvraag. U en uw echtgenote zouden niet teruggekeerd zijn naar Bangladesh.

Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legde u volgende documenten neer: kopies van identiteitsstukken van u en uw echtgenote, algemene internetartikels en een originele verklaring van het Islamitisch cultureel centrum te Hoboken.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet met name uw beweerde betrokkengheid bij 'Jamaat-E-Islami' en beweerde problemen met de 'Awami-League', moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Heden stelt u dat u politiek actief bent voor de 'Jamaat-E-Islami' sinds 1981. Echter werd tijdens meerdere gehoren aangaande uw tweede asielaanvraag vastgesteld door het CGVS dat u niet politiek actief was in Bangladesh. U stelde immers zelf dat u niet politiek actief was maar enkel de 'BNP' steunde (zie administratief dossier). Uw nieuwe verklaringen zijn aldus tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u geen enkel stuk neerlegde dat uw activiteiten bij de 'Jamaat-e-Islami' tijdens uw verblijf in Bangladesh zouden kunnen bevestigen.

Bijkomend geeft u aan dat u in Bangladesh werd bedreigd door de 'Awami-League' en dat uw zonen en moeder die heden in Bangladesh zouden verblijven afgeperst worden door de 'Awami-League' en de politie. Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u vaag blijft over het wie, het waarom en wanneer uw moeder en zonen zouden bedreigd zijn (zie administratief dossier). U legde ook geen enkel stuk neer dat zou kunnen aantonen dat uw zonen nog in Bangladesh verblijven. Daarnaast dient nog aangestipt te worden dat u tijdens uw tweede asielaanvraag aangaf nooit problemen te hebben gekend met de 'Awami-League' of met de autoriteiten in Bangladesh. Dit staat opnieuw haaks op uw verklaringen tijdens uw derde asielaanvraag. Verder gaf u aan dat u ook actief was in België maar daar legde u geen sluitende stukken van neer. U legde enkel een verklaring neer van het Islamitisch cultureel centrum te Hoboken (zie administratief dossier) maar daar blijkt niet uit op welke manier u actief bent of hoe de autoriteiten in Bangladesh daarvan op de hoogte zouden kunnen zijn. Noch legde u stukken

neer van uw betrokkenheid bij het 'Islamic Forum of Europe'. Tot slot bracht u nog aan dat u de algemene situatie (financiële problemen, corruptie) vreest in Bangladesh. Een loutere verwijzing naar een algemene situatie volstaat niet om te spreken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 a) en b) van de vreemdelingenwet), vermits dit risico in concreto dient te worden aangetoond, wat u niet heeft gedaan.

Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt namelijk, internetartikelen over studenten die worden bedreigd, vermits dit risico in concreto dient te worden aangetoond, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat dit stuk inhoudelijk geen verband houdt met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden omdat deze stukken niet over u of uw gezin handelen. Ze verwijzen louter naar de algemene context. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Uw identiteitsdocumenten die u en uw echtgenote neerlegde en tevens al neerlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag kunnen zonder meer aanvaard worden gezien uw identiteit niet ter discussie staat.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot en verwijst naar de verklaringen van haar echtgenoot en naar de documenten die door hem werden voorgelegd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat eerste en tweede verzoekende partij hun respectievelijk derde en tweede asielaanvraag steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun eerdere asielaanvragen, meer bepaald de betrokkenheid van eerste verzoekende partij bij 'Jamaat-E-Islami' en de problemen met de 'Awami-League'. Ter ondersteuning van hun huidige asielaanvraag worden door verzoekende partijen kopieën van hun identiteitsstukken, verschillende kranten/internetartikels en een originele verklaring van het Islamitisch cultureel centrum te Hoboken voorgelegd.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich*

bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.3. Met betrekking tot de door eerste verzoekende partij naar aanleiding van haar derde asielaanvraag afgelegde verklaringen en de door verzoekende partijen voorgelegde documenten, wordt in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet met name uw beweerde betrokkengheid bij 'Jamaat-E-Islami' en beweerde problemen met de 'Awami-League', moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.*

Heden stelt u dat u politiek actief bent voor de 'Jamaat-E-Islami' sinds 1981. Echter werd tijdens meerdere gehoren aangaande uw tweede asielaanvraag vastgesteld door het CGVS dat u niet politiek actief was in Bangladesh. U stelde immers zelf dat u niet politiek actief was maar enkel de 'BNP' steunde (zie administratief dossier). Uw nieuwe verklaringen zijn aldus tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u geen enkel stuk neerlegde dat uw activiteiten bij de 'Jamaat-e-Islami' tijdens uw verblijf in Bangladesh zouden kunnen bevestigen.

Bijkomend geeft u aan dat u in Bangladesh werd bedreigd door de 'Awami-League' en dat uw zonen en moeder die heden in Bangladesh zouden verblijven afgeperst worden door de 'Awami-League' en de politie. Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u vaag blijft over het wie, het waarom en wanneer uw moeder en zonen zouden bedreigd zijn (zie administratief dossier). U legde ook geen enkel stuk neer dat zou kunnen aantonen dat uw zonen nog in Bangladesh verblijven. Daarnaast dient nog aangestipt te worden dat u tijdens uw tweede asielaanvraag aangaf nooit problemen te hebben gekend met de 'Awami-League' of met de autoriteiten in Bangladesh. Dit staat opnieuw haaks op uw verklaringen tijdens uw derde asielaanvraag. Verder gaf u aan dat u ook actief was in België maar daar legde u geen sluitende stukken van neer. U legde enkel een verklaring neer van het Islamitisch cultureel centrum te Hoboken (zie administratief dossier) maar daar blijkt niet uit op welke manier u actief bent of hoe de autoriteiten in Bangladesh daarvan op de hoogte zouden kunnen zijn. Noch legde u stukken neer van uw betrokkenheid bij het 'Islamic Forum of Europe'. Tot slot bracht u nog aan dat u de algemene situatie (financiële problemen, corruptie) vreest in Bangladesh. Een loutere verwijzing naar een algemene situatie volstaat niet om te spreken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade (zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 a) en b) van de vreemdelingenwet), vermits dit risico in concreto dient te worden aangetoond, wat u niet heeft gedaan. Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt namelijk, internetartikelen over studenten die worden bedreigd, vermits dit risico in concreto dient te worden aangetoond, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat dit stuk inhoudelijk geen verband houdt met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden omdat deze stukken niet over u of uw gezin handelen. Ze verwijzen louter naar de algemene context. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Uw identiteitsdocumenten die u en uw echtgenote neerlegde en tevens al neerlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag kunnen zonder meer aanvaard worden gezien uw identiteit niet ter discussie staat.” De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich desbetreffend in hun verzoekschrift beperken tot het herhalen van de door hen aangebrachte nieuwe elementen naar aanleiding van hun huidige asielaanvraag – zij citeren hetgeen eerste verzoekende partij hieromtrent heeft verklaard bij de Dienst voor Vreemdelingenzaken – en stellen dat deze nieuwe elementen wel degelijk de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire

bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen. Het louter herhalen van de door hen aangebrachte nieuwe elementen en het louter tegenspreken van de conclusie van verwerende partij dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen, volstaat niet om de verschillende motieven, die geleid hebben tot het voormelde besluit in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partijen dienen hiertoe concrete argumenten aan te brengen, alwaar zij op bovenstaande wijze in gebreke blijven.

2.2.4. Aangaande het betoog van verzoekende partijen dat de motivering van de bestreden beslissingen *“in werkelijkheid niets anders (is) dan slechts een stijl- en standaardformule die op geen enkele wijze beschouwd kan worden als een afdoende motivering van de bestreden beslissing”* en dat de door hen aangebrachte nieuwe elementen onvoldoende werden onderzocht door verwerende partij, merkt de Raad op dat, rekening gehouden met de omstandige motivering die verwerende partij in haar beslissingen uiteenzet, verzoekende partijen bezwaarlijk kunnen volhouden dat verwerende partij zich in haar beslissingen beperkt tot stijl- en standaardformules. Verwerende partij heeft immers de verklaringen van verzoekende partijen en de door hen aangebrachte documenten naar aanleiding van hun huidige asielaanvraag uitgebreid besproken, waarna verwerende partij tot het besluit is gekomen dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen. De geuite kritiek op de motiveringswijze van verwerende partij is bijgevolg onterecht. Ook de kritiek dat de door hen aangebrachte elementen onvoldoende werden onderzocht, vindt, los van het feit dat deze kritiek helemaal niet op een concrete wijze wordt toegelicht in het verzoekschrift, helemaal geen steun in de bestreden beslissingen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opmerken dat de bestreden beslissingen werden genomen buiten de door artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet gestelde termijn van acht werkdagen, wijst de Raad verzoekende partijen erop dat artikel 57/6/2, tweede en derde lid luidt als volgt: *“De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na overzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.*

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden.” Dit betreffen evenwel termijnen van orde en de vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijnen worden overschreden.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.7. In zoverre verzoekende partijen nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partijen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van*

de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat de nieuwe elementen die door verzoekende partijen werden aangebracht in het kader van hun huidige asielaanvraag niet van aard zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun huidige asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT